

റബ്ബ് എന്നതിന്റെ അർഥം

മതൻ:

السُّؤَالُ الثَّانِي: وَمَا مَعْنَى الرَّبِّ؟

الجَوَابُ: فَقُلْ: الْمَالِكُ الْمَعْبُودُ.

അർഥം:

ചോദ്യം 2 : എന്താണ് ‘റബ്ബ്’ എന്നതിന്റെ അർഥം?

ഉത്തരം : ഉടമസ്ഥനും ഇബാദത് നൽകപ്പെടുന്നവനും (എന്നാണ് അതിന്റെ അർഥം) എന്ന് നീ പറയുക.

ശർഹ്:

നീന്റെ റബ്ബ് ആരാണ് എന്ന ചോദ്യത്തിന് ‘എന്റെ റബ്ബ് അല്ലാഹുവാണ്’ എന്ന ഉത്തരം പറയണമെന്ന് നീ പഠിച്ചു. എന്നാൽ ശരി, എന്താണ് റബ്ബ് എന്നതിന്റെ അർഥം? ശൈഖ് മുഹമ്മദ് രണ്ടാമത്തെ ചോദ്യമായാണ് ഇത് നൽകിയിട്ടുള്ളത്.

ഈ ചോദ്യവും അതിന്റെ ഉത്തരവും വിശദീകരിക്കുന്നതിന് മുൻപ് വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട മറ്റൊരു കാര്യം ഉണർത്തേണ്ടതുണ്ടെന്ന് തോന്നുന്നു. പലരും ദീനുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പല അടിസ്ഥാന പദങ്ങളും ഉപയോഗിക്കാറുള്ളത് അതിന്റെ ആശയവും അർഥവും മനസ്സിലാക്കാതെയും, ഗൗനിക്കാതെയും മായിരിക്കും.

കേവലം ആ വാക്കുകൾ ഉച്ചരിക്കുക എന്നതിനപ്പുറത്ത് അതിന്റെ ആശയപരമായ സ്വാധീനങ്ങൾ എന്തു മാത്രമാണെന്ന് ചിന്തിക്കാത്ത വലിയൊരു വിഭാഗത്തെ കാണാൻ കഴിയും.

ഇപ്പോൾ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ കണ്ടതു പോലെ; നിന്റെ രഞ്ച് ആരാണ് എന്ന് ചോദിച്ചാൽ സംശയമേതുമില്ലാതെ ‘എന്റെ രഞ്ച് അല്ലാഹുവാണ്’ എന്ന് പലരും മറുപടി പറഞ്ഞേക്കാം. എന്നാൽ; എന്താണ് രഞ്ച് എന്നതിന്റെ അർത്ഥമെന്നു ചോദിച്ചാൽ പലരും നിശബ്ദരാകും.

ഓരോ മുസൽമാന്റെയും ഇസ്‌ലാമിന് ജീവൻ നൽകുന്ന, തൗഹീദിന്റെയും ഇഖ്‌ലാസിന്റെയും വാചകമായ ‘ലാ ഇലാഹ ഇല്ലല്ലാഹ്’ എന്ന കലിമതിന്റെ കാര്യം തന്നെയെടുക്കുക; എത്ര പേർ ആവർത്തിച്ചാവർത്തിച്ച് ഈ വാക്കുകൾ ഉച്ചരിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ അവരിൽ പലരോടും അതിന്റെ അർത്ഥം ചോദിച്ചാൽ അവർ കൈമലർത്തും.

ഇങ്ങനെ ഓരോരോ കാര്യങ്ങളെടുത്തു പരിശോധിച്ചു നോക്കുക; നിസ്കാരത്തിലെയും നിസ്കാര ശേഷവുമുള്ള ദിക്റുകൾ, ദുആകൾ, അല്ലാഹുവിന്റെ അനേകം നാമങ്ങൾ, വിശേഷണങ്ങൾ... പലരും നാവ് കൊണ്ട് അവ ഉച്ചരിക്കുന്നുവെന്നല്ലാതെ അവയുടെ ആശയമെന്തെന്ന് പഠിക്കുകയോ, അറിയാൻ വേണ്ടി ശ്രമിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല.

ഇവരുടെ -‘ലാ ഇലാഹ ഇല്ലല്ലാഹ്’ എന്നതിന്റെ പോലും അർത്ഥം അറിയാത്തവരുടെ- അവസ്ഥ ചില പണ്ഡിതന്മാർ 1 പറഞ്ഞതു പോലെ മക്കയിലുണ്ടായിരുന്ന മുഷ്‌രിക്കുകളെക്കാൾ ഒരു നിലക്ക് കഷ്ടമാണ്. കാരണം മക്കയിലെ മുഷ്‌രിക്കുകൾ ‘ലാ ഇലാഹ ഇല്ലല്ലാഹ്’ എന്നതിന് വിരുദ്ധമായി പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നുവെങ്കിലും അതിന്റെ അർത്ഥം മനസ്സിലാക്കിയവരായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇന്നുള്ള -ഇസ്‌ലാമിന്റെ ആളുകളെന്ന് അവകാശപ്പെടുന്ന ചിലർ- ‘ലാ ഇലാഹ ഇല്ലല്ലാഹ്’ എന്നതിന്റെ അർത്ഥവും മനസ്സിലാക്കിയിട്ടില്ല; അതിനെതിരെ പ്ര

1 ശൈഖ് അൽബാനി -: - യുടെ ‘അത്തൗഹീദു അവ്വലൻ യാ ദുആതൽ ഇസ്‌ലാം’ എന്ന ഗ്രന്ഥം പരിശോധിക്കുക.

വർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

പറയുന്ന വാക്കിനെതിരെ പ്രവർത്തിക്കുക എന്നത് അല്ലാഹു - - ശക്തമായി വിലക്കിയ കാര്യമാണ്.

അവൻ - - പറഞ്ഞു:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢﴾ كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ

اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣﴾ الصَّف: ٢ - ٣

“മുഅ്മിനീങ്ങളേ, നിങ്ങൾ ചെയ്യാത്തതെന്തിന് നിങ്ങൾ പറയുന്നു? നിങ്ങൾ ചെയ്യാത്തത് നിങ്ങൾ പറയുക എന്നുള്ളത് അല്ലാഹുവിങ്കൽ വലിയ ക്രോധത്തിന് കാരണമായിരിക്കുന്നു.” (സ്വഹ്: 2-3)

അല്ലാഹു - - പറഞ്ഞു:

﴿ أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تَكْتَبُونَ أَفَلَا

تَعْلَمُونَ ﴿٤٤﴾ البقرة: ٤٤

“നിങ്ങൾ ജനങ്ങളോട് നന്മ കൽപിക്കുകയും നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം കാര്യത്തിൽ (അത്) മറന്നുകളയുകയുമാണോ? നിങ്ങൾ വേദഗ്രന്ഥം പാരായണം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവല്ലോ. നിങ്ങളെന്താണ് ചിന്തിക്കാത്തത്?” (ബഖറ: 44)

ഇസ്ലാമിൽ പെട്ടവരാണ് തങ്ങളും എന്നഭിമാനിക്കുന്ന ചിലരെങ്കിലും വിചാരിക്കുന്നത് ‘ലാ ഇലാഹ ഇല്ലല്ലാഹ്’ പോലുള്ള ഇസ്ലാമിന്റെ വാചകങ്ങൾ അർഥമറിയാതെ ഉരുവിട്ടാലും പരലോകത്ത് അവന് രക്ഷ ലഭിക്കുമെന്നാണ്. അർഥമറി

യാത്ത, പ്രവർത്തനങ്ങൾ യോജിക്കാത്ത വാക്കുകൾ ആർക്കെങ്കിലും പരലോകത്ത് ഉപകാരം ചെയ്യുമായിരുന്നെങ്കിൽ നബി - - യെ കണ്ണു കൊണ്ട് കാണാൻ വരെ കഴിഞ്ഞ മുനാഫിഖുകൾക്ക് (കപട വിശ്വാസികൾ) ആകുമായിരുന്നു.

മുഹമ്മദ് നബി - - അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലാണെന്ന് പുറമേക്ക് പ്രഖ്യാപിക്കുകയും, ഇസ്‌ലാമിന്റെ കർമ്മങ്ങളിൽ പലതും പുറമേക്ക് പ്രകടമാക്കുകയും, ചിലപ്പോഴെല്ലാം ഇസ്‌ലാമിന് വേണ്ടി യുദ്ധം വരെ ചെയ്തവരുമായിരുന്നു അവർ.

അവർ ശഹാദത് കലിമ ഉച്ചരിച്ചിരുന്നു; പക്ഷേ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിലെ വിശ്വാസവും അവയവങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനവും അതിനോട് യോജിച്ചില്ല.

അല്ലാഹു - - പറഞ്ഞു:

﴿إِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُ وَاللَّهُ

يَشْهَدُ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَكَاذِبُونَ ﴿١﴾ المنافقون: ١

“മുനാഫിഖുകൾ നിന്റെ അടുത്ത് വന്നാൽ അവർ പറയും: തീർച്ചയായും താങ്കൾ അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലാണെന്ന് ഞങ്ങൾ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിന്നറിയാം തീർച്ചയായും നീ അവന്റെ ദൂതനാണെന്ന്. തീർച്ചയായും മുനാഫിഖുകൾ കള്ളം പറയുന്നവരാണ് എന്ന് അല്ലാഹു സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു.” (മുനാഫിഖുൻ: 1)

അകത്തും പുറത്തുമെല്ലാം ഇസ്‌ലാമിനെ നിരസിച്ച കാഫിറുകൾക്ക് പോലും ലഭിക്കാത്ത ശിക്ഷയാണ് പുറമേക്കെങ്കിലും ഇസ്‌ലാം പ്രകടമാക്കിയ മുനാഫിഖുകൾക്കായി നരകത്തിൽ അല്ലാഹു - - ഒരുക്കി വെച്ചിരിക്കുന്നത്.

﴿إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا﴾ النساء: ١٤٥

“തീർച്ചയായും കപടവിശ്വാസികൾ നരകത്തിന്റെ അടിത്തട്ടിലാകുന്നു. അവർക്കൊരു സഹായിയെയും നീ കണ്ടെത്തുന്നതല്ല.” (നിസാഅ്: 145)

ചിലർ; അവരോട് ദീനുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കാര്യങ്ങൾ ചോദിച്ചാൽ ഉത്തരം പറയും. പക്ഷേ അവയിൽ പലതും വെറും ഊഹങ്ങളോ, കേട്ടുകേൾവികളോ എന്നോ ഏതോ പ്രസംഗത്തിൽ കേട്ടു മറന്നവയുടെയോ, ഏതോ പുസ്തകത്തിൽ വായിച്ചു പോയവയുടെയോ ബാക്കിപത്രം മാത്രമായിരിക്കും.

വേദക്കാരെ കുറിച്ചാണെങ്കിലും ഈ ആയത് തങ്ങൾക്കും ബാധകമാകുമോ എന്ന് അവർ ഭയക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

﴿وَمِنْهُمْ أُمِّيُونَ لَا يِعْمُونَ الْكِتَابَ إِلَّا أَمَاتِي وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ﴾

البقرة: 78

“അക്ഷരജ്ഞാനമില്ലാത്ത ചില ആളുകളും അവരിൽ (ഇസ്രായീല്യരിൽ) ഉണ്ട്. ചില വ്യാമോഹങ്ങൾ വെച്ച് പുലർത്തുന്നതല്ലാതെ വേദഗ്രന്ഥത്തെപ്പറ്റി അവർക്ക് ഒന്നുമറിയില്ല. അവർ ഊഹത്തെ അവലംബമാക്കുക മാത്രമാണ് ചെയ്യുന്നത്.” (ബഖറ: 78)

ചുരുക്കത്തിൽ; പറയുന്നത് എന്താണെന്ന് മനസ്സിലാക്കൽ വളരെ പ്രാധാന്യമുള്ള കാര്യമാണ്.

ഖുർആൻ പാരായണം ചെയ്യുമ്പോഴും നാം ഇക്കാര്യം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതുണ്ട്. കേവല പാരായണത്തെക്കാൾ നാം കൂടുതൽ ശ്രദ്ധ ഖുർആനിന്റെ ആശയം മനസ്സിലാക്കുന്നതിനും, പഠിക്കുന്നതിനുമായി മാറ്റിവെക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഖുർആൻ അവത

രിപ്പിച്ചതിന് പിന്നിലുള്ള ലക്ഷ്യം പോലും അതാണല്ലോ?

അല്ലാഹു - - പറഞ്ഞു:

﴿ كَتَبْنَا إِلَيْكَ مَبْرُوكٌ لِيَدَّبَّرُوا آيَاتِهِ وَلِيَتَذَكَّرُوا أُولَى الْأَلْبَابِ ﴾ ص: ٢٩

“നിനക്ക് നാം അവതരിപ്പിച്ചുതന്ന അനുഗൃഹീത ഗ്രന്ഥമത്രെ ഇത്. ഇതിലെ ആയതുകളെ പറ്റി അവർ ചിന്തിച്ചു നോക്കുന്നതിനും ബുദ്ധിമാൻമാർ ഉൽബുദ്ധരാകേണ്ടതിനും വേണ്ടി.” (സാദ: 29)

﴿ أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْفَرِيقَ الَّذِينَ آمَنُوا عَلَى قُلُوبِ أَقْفَالِهَا ﴾ محمد: ٢٤

“അപ്പോൾ അവർ ഖുർആൻ ചിന്തിച്ചു മനസ്സിലാക്കുന്നില്ലേ? അതല്ല, ഹൃദയങ്ങളിൽമേൽ പട്ടുകളിട്ടിരിക്കയാണോ?” (മുഹമ്മദ്: 24)

ചിന്തയോ ആലോചനയോ ഇല്ലാതെ കേവല ഖുർആൻ പാരായണം നടത്തി ചത്മ് തീർക്കുന്നതിനെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠം ഒരായത്ത് വേണ്ടത്ര ചിന്തിച്ചും ആലോചിച്ചും മനസ്സിലാക്കിയും പഠിക്കുന്നതാണ് കൂടുതൽ നല്ലത് എന്ന് ഇബ്നുൽ ഖയ്യിം -: - പറഞ്ഞതായി കാണാം.

സ്വഹാബികളുടെ രീതി അതായിരുന്നു; അവരിൽ പലരും സൂറത്തുൽ ബഖറ പഠിച്ചു തീർക്കാൻ വർഷങ്ങളെടുത്തു. ഇബ്നു മസ്ഊദും ഇബ്നു ഉമറുമെല്ലാം രണ്ടും മൂന്നും അതിലധികവും വർഷങ്ങളെടുത്താണ് സൂറത്തുൽ ബഖറ മാത്രം പഠിച്ചത്. നമ്മുടെ മക്കൾ അത്ര സമയം കൊണ്ട് ഖുർആൻ മുഴുവൻ മനപാഠമാക്കാറുണ്ടല്ലോ എന്നായിരിക്കും ചിലർ ചിന്തിക്കുന്നത്!

അതെ! അതു തന്നെയാണ് അവരും നമ്മളും തമ്മിലുള്ള

വ്യത്യാസം. മുൻഗാമികൾ -സ്വഹാബികളും സലഫുകളും- ഓരോ ആയതും അതിലുള്ള വിജ്ഞാനം എന്താണെന്ന് മനസ്സിലാക്കിയും, അത് പ്രാവർത്തികമാക്കിയുമെല്ലാമായിരുന്നു അടുത്ത ആയതിലേക്ക് കടന്നിരുന്നത്.

എന്നാൽ, ഇന്നുള്ള പലരും ഖുർആൻ മുഴുവൻ ഹിഫ്ദ് ആക്കിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, അതിലെ ചെറിയ സൂറത്തുകൾക്ക് പോലും അർത്ഥം പറയാൻ കഴിയുന്നവരായി കൊള്ളണമെന്നില്ല. അവരിൽ പലരുടെയും പ്രവർത്തനങ്ങളോ ഖുർആനിന് കടകവിരുദ്ധവുമായിരിക്കും; അല്ലാഹുവിന്റെ കാര്യം ലഭിച്ചവരൊഴികെ.

ചുരുക്കം; പറയുക മാത്രമല്ല, ആശയം മനസ്സിലാക്കുകയും ശ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യുക. കേവല മനപാഠത്തെക്കാൾ എന്തു കൊണ്ടും മഹത്തരമാണത്.

ശൈഖ് മുഹമ്മദ് -: - ‘എന്റെ റബ്ബ് അല്ലാഹുവാണ്’ എന്ന ഉത്തരത്തിൽ മതിയാക്കാതെ ‘റബ്ബ്’ എന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശം കൂടി മനസ്സിലാക്കുന്നതിനായി അടുത്ത ചോദ്യം ഇപ്രകാരം നിശ്ചയിച്ചതിൽ ഈ പറഞ്ഞതിലേക്കുള്ള സൂചന നമുക്ക് കാണാൻ കഴിയും.

രണ്ടു കാര്യങ്ങളാണ് ‘റബ്ബ്’ എന്ന അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തെ വിശദീകരിക്കാൻ അദ്ദേഹം എടുത്തു കൊടുത്തത്;

1. മാലിക് (ഉമൈയ്യൻ)
2. മഅ്ബൂദ് (ആരാധിക്കപ്പെടുന്നവൻ)

ഒരു കാര്യം ഉമൈയ്യൻപ്പെടുത്തിയവനെ കുറിച്ച് അവൻ അതിന്റെ റബ്ബാണ് എന്ന് പറയാം. അറബിയിൽ വീടിന്റെ ഉമൈയ്യനെ ‘റബ്ബുദ്ദാർ/റബ്ബുൽ ബയ്ത്’ എന്ന് വിളിക്കാറുണ്ട്. ഈ അർത്ഥത്തിൽ ഖുർആനിൽ റബ്ബ് എന്ന പദം ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

യൂസൂഫ് -÷ - തന്നോടൊപ്പം ജയിലിൽ കഴിഞ്ഞ രണ്ടു പേരിൽ ഒരാളോട് അയാളുടെ സ്വപ്നം വിശദീകരിച്ചു നൽകവേ, അയാളെ അഭിസംബോധന ചെയ്തു പറഞ്ഞു:

﴿فَيَسْقِي رَبَّهُ خَمْرًا﴾ يوسف: ٤١

“(നിങ്ങളിൽ ഒരാൾ) തന്റെ ‘റബ്ബിന്’ (ഉടമസ്ഥന്) മദ്യം കുടിപ്പിക്കും.” (യൂസൂഫ്: 41)

എന്നാൽ ‘റബ്ബ്’ എന്ന പദം സൃഷ്ടികളിൽ ചിലതിലേക്ക് ചേർത്തിപ്പറയാതെ, ഒറ്റക്ക് മാത്രമായി ‘അർ-റബ്ബ്’ എന്ന് പറയുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അത് അല്ലാഹുവിനെ കുറിച്ച് മാത്രമായിരിക്കണം. സൃഷ്ടികളെ മുഴുവൻ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന രൂപത്തിൽ ‘റബ്ബുൽ ആലമീൻ’ -ലോകങ്ങളുടെ മുഴുവൻ റബ്ബ്- എന്നും അല്ലാഹുവിനെ കുറിച്ചല്ലാതെ പറയാൻ പാടില്ല. എന്നാൽ, സൃഷ്ടികളിൽ ചിലതിലേക്ക് ചേർത്തി കൊണ്ട് വീടിന്റെ റബ്ബ്, അടിമയുടെ റബ്ബ്, നാടിന്റെ റബ്ബ് എന്നൊക്കെ പറയാം.

‘റബ്ബ്’ എന്ന പദം വളരെ വിശാലമായ അർത്ഥം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന പദമാണ്. ഈ നാമത്തിന്റെ വിശദീകരണം പ്രധാനമായും മൂന്ന് കാര്യങ്ങളിൽ ചുരുക്കി പറയാം. (മജ്മൂഉ ഫതാവ് ഇബ്നി ഉമൈമീൻ: 3/150)

1- സൃഷ്ടിപ്പ്.

അല്ലാഹുവാണ് എല്ലാ വസ്തുക്കളെയും സൃഷ്ടിച്ചത്. അല്ലാഹുവിന്റെ സൃഷ്ടിപ്പിൽ പെടാത്ത ഒന്നും തന്നെയില്ല. അല്ലാഹുവല്ലാത്ത മറ്റേതുണ്ടോ; അവയെല്ലാം അവന്റെ സൃഷ്ടികളിൽ പെട്ടതാണ്. മനുഷ്യനും മലക്കും ജീനും മൃഗങ്ങളും പക്ഷികളും വെള്ളവും വായുവും; എന്ന് വേണ്ട നിനക്കറിയുന്നതും അറിയാതെയുമായ എന്തെല്ലാമുണ്ടോ അവയെല്ലാം അവന്റെ സൃഷ്ടികളിൽ പെട്ടത് തന്നെ.

അല്ലാഹു - - പറഞ്ഞു:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ﴾ البقرة: ٢١

“ജനങ്ങളേ, നിങ്ങളേയും നിങ്ങളുടെ മുൻഗാമികളേയും സൃഷ്ടിച്ച നിങ്ങളുടെ റബ്ബിനെ നിങ്ങൾ ആരാധിക്കുവിൻ.” (ബഖറ: 21)

അല്ലാഹു - - പറഞ്ഞു:

﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا﴾ البقرة: ٢٩

“അവനാണ് ഭൂമിയിലുള്ളതെല്ലാം നിങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി സൃഷ്ടിച്ചത്.” (ബഖറ: 29)

അല്ലാഹു - - പറഞ്ഞു:

﴿الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ﴾ الفرقان: ٥٩

“ആകാശങ്ങളും ഭൂമിയും അവയ്ക്കിടയിലുള്ളതും ആറുദിവസങ്ങളിൽ സൃഷ്ടിച്ചവനത്രെ അവൻ.” (ഫുർഖാൻ: 59)

സൃഷ്ടിപ്പിൽ അവൻ ഏകനാണ്. അല്ലാഹുവല്ലാതെ മറ്റൊരു ശക്തിയും ഇല്ല തന്നെ.

അല്ലാഹു - - പറഞ്ഞു:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ أذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَلْقٍ غَيْرِ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ

وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَإِنِّي تُؤْفِكُونَ﴾ فاطر: ٣

“മനുഷ്യരേ, അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക് ചെയ്ത അനുഗ്രഹം നിങ്ങൾ ഓർമ്മിക്കുക. ആകാശത്ത് നിന്നും ഭൂമിയിൽ നിന്നും നിങ്ങൾക്ക് ഉപജീവനം നൽകാൻ അല്ലാഹുവല്ലാത്ത വല്ല സ്രഷ്ടാവുമുണ്ടോ? അവനല്ലാതെ യാതൊരു ഇലാഹുമില്ല. അപ്പോൾ നിങ്ങൾ എങ്ങനെയാണ് തെറ്റിക്കപ്പെടുന്നത്?” (ഫാതിർ: 3)

അല്ലാഹു - - പറഞ്ഞു:

﴿ هَذَا خَلْقُ اللَّهِ فَأَرُونِي مَاذَا خَلَقَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ ۗ بَلِ الظَّالِمُونَ فِي ضَلَالٍ

مُبِينٍ ﴿١١﴾ لقمان: ١١

“ഇതൊക്കെ അല്ലാഹുവിന്റെ സൃഷ്ടിയാകുന്നു. എന്നാൽ അവന്നു പുറമെയുള്ളവർ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളത് എന്താണെന്ന് നിങ്ങൾ എനിക്ക് കാണിച്ചുതരൂ. അല്ല, അക്രമകാരികൾ വ്യക്തമായ വഴികേടിലാകുന്നു.” (ലുഖ്മാൻ: 11)

അല്ലാഹു - - പറഞ്ഞു:

﴿ يَا أَيُّهَا النَّاسُ ضُرِبَ مَثَلٌ فَاستمعوا لله وإتَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ

اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوْ اجْتَمَعُوا لله ۗ وَإِنْ يَسْأَلْهُمْ الذُّبَابُ شَيْئًا لَا

يَسْتَنْفِذُوهُ مِنْهُ ضَعُفَ الطَّالِبِ وَالْمَطْلُوبِ ﴿٧٣﴾ الحج: ٧٣

“മനുഷ്യരേ, ഒരു ഉദാഹരണമിതാ വിവരിക്കപ്പെടുന്നു. നിങ്ങൾ അത് ശ്രദ്ധിച്ചു കേൾക്കുക. തീർച്ചയായും അല്ലാഹുവിന് പുറമെ നിങ്ങൾ വിളിച്ചു പ്രാർഥിക്കുന്നവർ ഒരു ഈച്ചയെപ്പോലും സൃഷ്ടിക്കുകയില്ല. അതിനായി അവരെല്ലാവരും ഒത്തു

ചേർന്നാൽ പോലും. ഈച്ച അവരുടെ പക്കൽ നിന്ന് വല്ലതും തട്ടിയെടുത്താൽ അതിന്റെ പക്കൽ നിന്ന് അത് മോചിപ്പിച്ചെടുക്കാനും അവർക്ക് കഴിയില്ല. അപേക്ഷിക്കുന്നവനും അപേക്ഷിക്കപ്പെടുന്നവനും ദുർബലർ തന്നെ.” (ഹജ്ജ്: 73)

മനുഷ്യരും ചിലതെല്ലാം സൃഷ്ടിക്കാറുണ്ടല്ലോ എന്ന് ചിലർ പറഞ്ഞേക്കാം. അതിനുള്ള മറുപടി:

ഒന്ന്: അല്ലാഹു എല്ലാത്തിനെയും സൃഷ്ടിച്ചത് ഇല്ലായ്മയിൽ നിന്നാണ്. എന്നാൽ മനുഷ്യരുടെ സൃഷ്ടിപ്പാകട്ടെ, മുൻപ് തന്നെ നിലവിലുള്ള വസ്തുക്കളുടെ രൂപം മാറ്റൽ മാത്രമാണ്.

ഉദാഹരണത്തിന്: ആശാരി മേശകളും കസേരകളും ഉണ്ടാക്കുന്നു. അവ ഇല്ലായ്മയിൽ നിന്ന് ഉണ്ടാക്കിയതല്ല; ഭൂമിയിൽ മുൻപ് തന്നെയുള്ള വൃക്ഷങ്ങൾ മുറിച്ചു, അവയുടെ തടി ഉപയോഗിച്ചു കൊണ്ടാണ് അവൻ മേശ ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നത്. ഇത് പോലെ തന്നെയാണ് മനുഷ്യന്റെ മറ്റെല്ലാം സൃഷ്ടിക്കലും. ഭൂമിയിൽ അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ചു വെച്ചവയിൽ രൂപമാറ്റം വരുത്താനല്ലാതെ ഇല്ലായ്മയിൽ നിന്ന് ഉണ്ടാക്കുവാൻ അവർക്കൊന്നും കഴിയില്ല.

എന്നാൽ അല്ലാഹു - - യുടെ സൃഷ്ടിപ്പോ?

﴿ إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴾ يس : ٨٢

“താൻ ഒരു കാര്യം ഉദ്ദേശിച്ചാൽ അതിനോട് ഉണ്ടാകൂ എന്ന് പറയുക മാത്രമാകുന്നു അവന്റെ കാര്യം. അപ്പോഴതാ അതുണ്ടാകുന്നു.” (യാസീൻ: 82)

രണ്ട്: ജീവനില്ലാത്തവക്ക് ജീവൻ നൽകിയവനാണ് അല്ലാഹു - -. എന്നാൽ മനുഷ്യരും ജീനുകളും എല്ലാവരും ഒരു മിച്ചാൽ പോലും ഇക്കാര്യം -നിർജ്ജീവമായതിന് ജീവൻ നൽകുക എന്നത്- അവർക്ക് സാധ്യമല്ല.

അല്ലാഹു - - പറഞ്ഞു:

﴿يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَمُخْرِجُ الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ ذَلِكَمُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ فَأَنْتَ تُؤْفِكُونَ ﴿٩٥﴾﴾

الأنعام: ٩٥

“അല്ലാഹു നിർജീവമായതിൽ നിന്ന് ജീവനുള്ളതിനെ അവൻ പുറത്ത് വരുത്തുന്നു. ജീവനുള്ളതിൽ നിന്ന് നിർജീവമായതിനെയും അവൻ പുറത്ത് വരുത്തുന്നതാണ്. അങ്ങനെയുള്ളവനത്രെ അല്ലാഹു.” (അൻആം: 95)

2- അധികാരം.

അല്ലാഹുവാണ് എല്ലാത്തിന്റെയും അധികാരി. അവന്റെ അധികാരം എത്തിപ്പെടാത്ത ഒന്നും തന്നെ ആകാശങ്ങളിലോ ഭൂമിയിലോ ഇല്ല.

അല്ലാഹു - - പറഞ്ഞു:

﴿قُلِ اللَّهُمَّ مَلِكُ الْمَلِكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ وَتُعْزِزُ

مَنْ تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ ﴿٢٦﴾ آل عمران: ٢٦

“പറയുക: ആധിപത്യത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥനായ അല്ലാഹുവേ, നീ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് നീ ആധിപത്യം നൽകുന്നു. നീ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരിൽ നിന്ന് നീ ആധിപത്യം എടുത്തുനീക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നീ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് നീ പ്രതാപം നൽകുന്നു. നീ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് നീ നിന്ദ്യത വരുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. നിന്റെ കൈവശമത്രെ നന്മയുള്ളത്. നിശ്ചയമായും നീ എല്ലാ കാര്യത്തിനും കഴിവുള്ളവനാകുന്നു.” (ആലു ഇംറാൻ: 26)

അല്ലാഹുവിന് പുറമെയുള്ളവർക്ക് ഒന്നിലും പരിപൂർണ്ണമായ അധികാരം ഇല്ലെന്ന കാര്യം ഖുർആനിൽ പലയിടങ്ങളിലും അവൻ വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു.

അല്ലാഹു - - പറഞ്ഞു:

﴿قُلْ أَدْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ

وَلَا فِي الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِيهَا مِنْ شِرْكٍَ وَمَا لَهُ مِنْهُمْ مِنْ ظَهِيرٍ ﴿٢٢﴾ سَبَأُ: ٢٢

“പറയുക: അല്ലാഹുവിന് പുറമെ നിങ്ങൾ ജൽപിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നവരോടെല്ലാം നിങ്ങൾ പ്രാർഥിച്ച് നോക്കുക. ആ കാശത്തിലാകട്ടെ ഭൂമിയിലാകട്ടെ ഒരു അണുവിന്റെ തൂക്കം പോലും അവർ ഉടമപ്പെടുത്തുന്നില്ല. അവ രണ്ടിലും അവർക്ക് യാതൊരു പങ്കുമില്ല. അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ അവന്ന് സഹായിയായി ആരുമില്ല.” (സബഅ്: 22)

മനുഷ്യരിൽ അധികാരമുണ്ടല്ലോ എന്ന് ചിലർ പറഞ്ഞേക്കാം. ഉദാഹരണത്തിന്; എന്റെ വീട്ടിനുള്ളിൽ എനിക്ക് അധികാരമുണ്ട്; എന്റെ ഓഫീസിലെ അധികാരി ഞാനാണ് എന്നൊക്കെ പറയാറുണ്ടല്ലോ? അവരോട് മറുപടിയായി പറയാനുള്ളത്:

ഒന്ന്: അല്ലാഹുവിന്റെ അധികാരം പരിധികൾ ഇല്ലാത്തതാണ്. സൃഷ്ടികളായി എന്തെല്ലാമുണ്ടോ; അവയുടെയെല്ലാം അധികാരം അല്ലാഹുവിനാണ് ഉള്ളത്. ഒന്നും അവന്റെ അധികാരപരിധിയിൽ പെടാത്തതായി ഇല്ല.

എന്നാൽ മറ്റുള്ളവരുടെ കാര്യമോ? അവരുടെ അധികാരം പരിമിതമാണ്. എന്റെ വീട്ടിൽ എനിക്ക് അധികാരമുണ്ട് എന്ന് പറയുമ്പോൾ അതിൽ നിന്ന് തന്നെ മനസ്സിലാക്കാം; അവന്റെ വീട്ടിന് പുറത്ത് -അയൽവാസിയുടെയും കുടുംബങ്ങളുടെ

യും വീടുകളിൽ- അവൻ അധികാരമില്ല. അവന്റെ അധികാരം പരിമിതമാണ്.

രണ്ട്: അല്ലാഹു എല്ലാത്തിന്റെയും അധികാരിയാണ്. അവന്റെ മേൽ അധികാരിയായി മറ്റാരുമില്ല.

എന്നാൽ മനുഷ്യരുടെ കാര്യമോ? മറ്റു മനുഷ്യർ അവന്റെ അധികാരികളായി ഉണ്ടാകും. ഉദാഹരണത്തിന് മക്കളുടെ രക്ഷാധികാരികൾ മാതാപിതാക്കളാണ്. ഭാര്യയുടെ രക്ഷാധികാരി ഭർത്താവാണ്. ഇങ്ങനെ.

ചില മനുഷ്യരെ മറ്റു ചിലർ ഉടമപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ; അവരെ മറ്റു പലരും ഉടമപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടായിരിക്കും. ആരും തന്റെ മേലെ അധികാരിയായി ഇല്ലാത്ത ഒരാളും ഉണ്ടാകില്ല.

എന്റെ മേൽ അധികാരിയായി ഒരാളും ഇല്ല എന്ന് ആരെങ്കിലും വാദിക്കുകയാണെങ്കിൽ അവനോട് പറയുക: വാദത്തിന് വേണ്ടി നീ പറയുന്നത് സമ്മതിച്ചാൽ പോലും; നിന്റെ മേൽ അധികാരിയായി അല്ലാഹു ഉണ്ട്!

ചുരുക്കത്തിൽ; ആരുടെയെങ്കിലും അധീനത്തിലല്ലാതെ ഒരു സൃഷ്ടിയുമില്ല. എന്നാൽ അല്ലാഹുവാകട്ടെ; അവൻ എല്ലാത്തിന്റെയും അധികാരിയാണെന്നു മാത്രമല്ല; അവനെ അധീനപ്പെടുത്തിയ ഒരാളും ഇല്ല താനും.

മൂന്ന്: അല്ലാഹുവിന്റെ അധികാരം തുടക്കമോ ഒടുക്കമോ ഇല്ലാത്തതാണ്. ഏതൊരു വസ്തുവും അവന്റെ അധീനതയിൽ അല്ലാതെയില്ല. എന്നാൽ മനുഷ്യരുടെ ആധിപത്യത്തിന് തുടക്കവും, സ്വാഭാവികമായും ഒടുക്കവും ഉണ്ട്.

അവൻ അധീനപ്പെടുത്തിയ ഏതൊരു വസ്തുവും ഒന്നല്ലെങ്കിൽ അത് അവനെ വിട്ടുപോകും. ചിലപ്പോൾ അവന്റെ കയ്യിൽ നിന്ന് നഷ്ടപ്പെടുകയോ കളഞ്ഞു പോവുകയോ ചെയ്തേക്കാം; മറ്റു ചിലപ്പോൾ അവൻ സ്വയം തന്നെ അതിന്റെ അധികാരം മറ്റൊരാൾക്ക് നൽകിയേക്കാം. ഇതൊന്നുമല്ലെങ്കിൽ,

അവൻ താൻ അധീനപ്പെടുത്തിയതെല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ച് മരിച്ചു പോവുകയും ചെയ്തേക്കാം. രണ്ടായാലും അവന്റെ അധികാരം ശാശ്വതമല്ല!

എന്നാൽ അല്ലാഹുവിന്റെ അധികാരമാകട്ടെ, അത് അനന്തവും ശാശ്വതവുമാണ്. അവന്റെ അധികാരത്തിലുണ്ടായിരുന്ന ഒന്നിനും അതിന് പുറത്തേക്ക് കടക്കാനോ, അവനെ തോൽപ്പിച്ച് രക്ഷപ്പെടാനോ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല; ഇനി കഴിയുകയുമില്ല.

നബി - - യുടെ കാലഘട്ടത്തിൽ ഇസ്‌ലാം സ്വീകരിച്ച ചില ജിന്നുകളുടെ സംസാരം ഉദ്ധരിച്ചു കൊണ്ട് അല്ലാഹു - - പറഞ്ഞു:

﴿وَأَنَا ظَنَنْتَ أَنْ لَنْ تُعْجِزَ اللَّهُ فِي الْأَرْضِ وَلَنْ تُعْجِزَهُ هَرَبًا ﴿١٢﴾﴾ الجن : ١٢

“ഭൂമിയിൽ വെച്ച് അല്ലാഹുവെ ഞങ്ങൾക്ക് തോൽപിക്കാനാവില്ല എന്നും, ഓടി മാറിക്കളഞ്ഞിട്ട് അവനെ തോൽപിക്കാനാവില്ലെന്നും ഞങ്ങൾക്ക് ഉറപ്പായിരിക്കുന്നു.” (ജിൻ: 12)

3- നിയന്ത്രണം.

റബ്ബ് എന്ന പദം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ആശയങ്ങളുടെ ആകെത്തുക ഉൾക്കൊള്ളുന്ന മൂന്നാമത്തെ കാര്യം; അവനാണ് എല്ലാ സൃഷ്ടികളെയും നിയന്ത്രിക്കുന്നത് എന്ന വിശ്വാസമാണ്. അല്ലാഹുവിന്റെ നിയന്ത്രണത്തിൽ നിന്ന് പുറത്തു കടക്കാനാകുന്ന ഒന്നും തന്നെയില്ല. അവന്റെ ഉദ്ദേശത്തിന് വിരുദ്ധമായി ഒരു വിരൽ പോലുമനക്കാൻ ആർക്കും സാധ്യമല്ല.

അല്ലാഹു - - പറഞ്ഞു:

﴿يُذِئِرُ الْأَمْرَ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ﴾ السجدة: ٥

“അവൻ ആകാശത്ത് നിന്ന് ഭൂമിയിലേക്ക് കാര്യങ്ങൾ നിയന്ത്രിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.” (സജ്ദ: 5)

അല്ലാഹുവിന്റെ ഉദ്ദേശമില്ലാതെ ഒരു വസ്തുവിലും ഒന്നും സംഭവിക്കുന്നില്ല. എന്തിനധികം; നമ്മുടെ ഉദ്ദേശങ്ങൾ പോലും സംഭവിക്കുന്നത് നാം അങ്ങനെ ഉദ്ദേശിക്കണമെന്ന് അവൻ തീരുമാനിച്ചത് കൊണ്ട് മാത്രമാണ്.

അല്ലാഹു - - പറഞ്ഞു:

﴿وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ﴾ الإنسان: 30

“അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നെങ്കിലല്ലാതെ നിങ്ങൾ ഉദ്ദേശിക്കുകയില്ല.” (ഇൻസാൻ: 30)

ലോകത്ത് എന്തൊരു കാര്യം സംഭവിച്ചതായി നീ കാണുന്നുണ്ടോ; -നിനക്കുറപ്പിക്കാം- അത് സംഭവിക്കണമെന്ന് അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുണ്ട്. അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ അത് സംഭവിക്കുമായിരുന്നില്ല.

അല്ലാഹുവിന്റെ ഉദ്ദേശപ്രകാരമല്ലാതെ ഒന്നും സംഭവിക്കുന്നില്ലെന്ന് മനസ്സിലാക്കിയാൽ സ്വാഭാവികമായും അതിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം; അല്ലാഹുവിന്റെ പരിപൂർണ്ണ നിയന്ത്രണത്തിലാണ് ലോകത്തോരോ വസ്തുവും.

അവന്റെ നിയന്ത്രണത്തിൽ നിന്ന് പുറത്തു കടക്കാൻ ഒന്നിനും കഴിയില്ല. സൃഷ്ടികൾക്കും നിയന്ത്രണമുണ്ട്; പക്ഷേ അത് പരിമിതവും ന്യൂനതകൾ നിറഞ്ഞു നിൽക്കുന്നതുമാണ്.

മനുഷ്യന്റെ നിയന്ത്രണത്തെ ശൈഖ് ഉമൈമീൻ -: - വിശദീകരിച്ചത് ഇപ്രകാരമാണ്: ‘ഒരാൾ കോണിപ്പടികൾ കയറുമ്പോൾ കാലുകൾ എവിടെ വെക്കണമെന്ന് അയാളുടെ നിയന്ത്രണത്തിലുള്ള കാര്യമാണ്. എന്നാൽ, അതിൽ നിന്ന് കാ

ൽതെന്നിപ്പോയാൽ പിന്നെ തന്റെ ശരീരം എവിടെയെല്ലാം ചെന്നിരിക്കണമെന്ന് അയാളല്ല തീരുമാനിക്കുന്നത്!!'

'റബ്ബ്' എന്ന അല്ലാഹുവിന്റെ നാമം -ഇസ്മ്-; അതിൽ അടങ്ങിയിട്ടുള്ള പ്രധാനപ്പെട്ട മൂന്ന് ആശയങ്ങളെയാണ് നാം വിശദീകരിച്ചത്. അതിൽ ഒരു കാര്യത്തിലേക്ക് ശൈഖ് മുഹമ്മദ് തന്നെ സൂചന നൽകിയിട്ടുണ്ട്.

ഈ മൂന്ന് കാര്യങ്ങളിൽ ഒരാൾ വിശ്വസിച്ചാൽ അയാൾ അല്ലാഹു - - യാണ് തന്റെ റബ്ബ് എന്ന ഉത്തരം മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കുന്നു.

പക്ഷേ, ഈ മൂന്ന് കാര്യങ്ങളിൽ മാത്രം -അതായത്; അല്ലാഹുവിന്റെ റുബൂബിയ്യത്തിൽ; അവൻ റബ്ബ് എന്നതിൽ മാത്രം- വിശ്വസിച്ചാൽ പോരാ. ആ വിശ്വാസം സ്വാഭാവികമായും അവനിൽ നിന്ന് തേടുന്ന ചില അനന്തരഫലങ്ങളുണ്ട്. അതിലേക്കുള്ള സൂചനയാണ് 'മഅ്ബൂദ്' എന്ന വാക്കിലൂടെ ശൈഖ് മുഹമ്മദ് നൽകിയിരിക്കുന്നത്.

അല്ലാഹുവാണ് റബ്ബ് എന്നത് കൊണ്ട് അവൻ നിന്റെ ഉടമസ്ഥനാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കിയാൽ മാത്രം പോരാ; അതോടൊപ്പം അവൻ നീ ഇബാദത് -ആരാധനകൾ- സമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്യണം. റബ്ബ് അല്ലാഹുവാണ് എന്ന നിന്റെ ഉത്തരം ആത്മാർഥമായാണ് നീ പറഞ്ഞതെങ്കിൽ അപ്രകാരം ചെയ്യാതിരിക്കാൻ നിനക്കാവില്ല.

കാരണം മേൽ പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ; -അല്ലാഹുവാണ് സ്രഷ്ടാവും അധികാരിയും നിയന്താവുമെന്ന കാര്യങ്ങൾ- അവയിൽ മക്കയിലെ മുശ്ശികുകൾക്കും അംഗീകരിച്ചിരുന്നു. അവരും ഇക്കാര്യം അംഗീകരിച്ചവർ തന്നെയായിരുന്നു. ഇക്കാര്യം തെളിയിക്കുന്ന അനേകം ഖുർആൻ ആയതുകളും, കുറവല്ലാത്ത ഹദീസുകളുമുണ്ട്. ചിലത് മാത്രം ഇവിടെ നൽകട്ടെ:

അല്ലാഹു - - പറഞ്ഞു:

﴿وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ يَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَيُّ يُؤْفَكُونَ ﴿٨٧﴾ الزخرف: ٨٧﴾

“ആരാണു് അവരെ സൃഷ്ടിച്ചതെന്ന് നീ അവരോട് ചോദിച്ചാൽ തീർച്ചയായും അവർ പറയും: അല്ലാഹു എന്ന്. അപ്പോൾ എങ്ങനെയാണു് അവർ വ്യതിചലിപ്പിക്കപ്പെടുന്നതു്?” (സുഖ്റുഫ്: 87)

അല്ലാഹു - - പറഞ്ഞു:

﴿وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَيُّ يُؤْفَكُونَ ﴿٦١﴾ العنكبوت: ٦١﴾

“ആകാശങ്ങളും ഭൂമിയും സൃഷ്ടിക്കുകയും സൂര്യനെയും ചന്ദ്രനെയും കീഴ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തതു് ആരാണെന്ന് നീ അവരോട് ചോദിക്കുന്ന പക്ഷം തീർച്ചയായും അവർ പറയും: അല്ലാഹുവാണെന്ന്. അപ്പോൾ എങ്ങനെയാണു് അവർ തെറ്റിക്കപ്പെടുന്നതു്?” (അൻകബൂതു്: 61)

അല്ലാഹു - - പറഞ്ഞു:

﴿وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مَنْ نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ مَوْتِهَا لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٦٣﴾ العنكبوت: ٦٣﴾

“ആകാശത്തു് നിന്ന് വെള്ളം ചൊരിയുകയും, ഭൂമി നിർജീവമായി കിടന്നതിനു ശേഷം അതു് മൂലം അതിന് ജീവൻ നൽകുകയും ചെയ്തതാണെന്ന് നീ അവരോട് ചോദിക്കുന്ന പ

ക്ഷം തീർച്ചയായും അവർ പറയും; അല്ലാഹുവാണെന്ന്. പറയുക: അല്ലാഹുവിന് സതുതി! പക്ഷെ അവരിൽ അധികപേരും ചിന്തിച്ച് മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല.” (അൻകബൂത്: 63)

عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا-، قَالَ: «كَانَ الْمُشْرِكُونَ يَقُولُونَ: لَبَّيْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ، قَالَ: فَيَقُولُ رَسُولُ اللَّهِ - ﷺ -: «وَيْلَكُمْ، قَدْ قَدَّ» فَيَقُولُونَ: إِلَّا شَرِيكًا هُوَ لَكَ، تَمَلِكُهُ وَمَا مَلَكَ، يَقُولُونَ هَذَا وَهُمْ يَطُوفُونَ بِالْبَيْتِ.

ഇബ്നു അബ്ബാസ് - - പറഞ്ഞു: “മുശ്ശികുകൾ ‘നിന്റെ വിളിക്ക് ഉത്തരം നൽകുന്നു; നിനക്ക് യാതൊരു പങ്കുകാരനും ഇല്ല’ എന്ന് പറയാറുണ്ടായിരുന്നു. അപ്പോൾ നബി - - പറയും: “നിങ്ങൾക്ക് നാശം. മതി, മതി.” അപ്പോൾ അവർ പറയും: “ഒരു പങ്കുകാരൻ ഒഴികെ; അവൻ നിനക്കുള്ളതാണ്. ആ പങ്കുകാരനെയും അവൻ ഉടമപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതും നിന്റേതാണ്.” (മുസ്ലിം: 1185)

ചുരുക്കത്തിൽ; അല്ലാഹു റബ്ബാണെന്ന് മാത്രം അംഗീകരിച്ചത് കൊണ്ട് കാര്യമില്ല; അതോടൊപ്പം അവന് മാത്രമാണ് ഇബാദത്ത് നൽകേണ്ടതെന്ന പരമപ്രധാനമായ വിഷയവും അംഗീകരിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

ഇബാദത്ത് അല്ലാഹുവിന് മാത്രമാണ് നൽകേണ്ടതെന്നും, അല്ലാഹുവല്ലാത്തവർക്ക് ഇബാദതുകൾ സമർപ്പിക്കൽ ഏറ്റവും വലിയ തിന്മയാണെന്നും, എന്താണ് ഇബാദതുകളെന്നും, അവയുടെ ഇനങ്ങൾ ഏതെല്ലാമാണെന്നുമൊക്കെ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ തന്നെ വഴിയെ വിശദീകരിക്കുന്നുണ്ട്.

ഇൻഷാ അല്ലാഹ്.